

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 Pr 038712 25 Pžp
Novi Travnik, 07.10.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, sudac Davor Kelava, kao sudac pojedinac, uz sudjelovanje zapisničara Sadina Terzić, u prekršajnom postupku lišenja slobode zbog neplaćanja novčane kazne protiv okrivljenika Almir Arnaut, sin Saliha, nastanjen na adresi Albina i Franje Herljevića br. 10., općina Tuzla, odlučujući o žalbi okrivljenika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 Pr 038712 25 Pls od 11.03.2025. godine, donio je dana 07.10.2025. godine:

RJEŠENJE

Žalba se odbija kao neutemeljena i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 Pr 038712 25 Pls od 11.03.2025. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 Pr 038712 25 Pls od 11.03.2025. godine odlučeno je da se okrivljenik Almir Arnaut lišava slobode u trajanju od 15 (petnaest) dana zbog toga što nije platio novčanu kaznu u iznosu od 50,00 KM koja mu je izrečena prekršajnim nalogom Policijske stanice Jajce broj 1090090107 od 01.12.2020. godine.

Protiv naprijed navedenog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio okrivljenik zbog bitnih povreda prekršajnog postupka, povrede materijalnog propisa o prekršajima, odluke o sankciji, zaštitnoj mjeri, oduzimanju imovinske koristi, troškovima prekršajnog postupka i imovinskopravnom zahtjevu. U žalbenim navodima ističe da je pobijanim rješenjem diskriminiran čime su povrijeđena njegova prava iz članka II stavak 4. Ustava BiH i člankom 14. EKLJP i da se predmetnog prekršaja se uopće ne sjeća i pretpostavlja da se dogodio na obilježavanju AVNOJ-a u Jajcu dana 29.11.2020. godine, niti se sjeća da je ikada zaprimio kaznu. Pozivajući se na članak 105. stavak 3. Zakona o prekršajima navodi da je obiteljski čovjek, roditelj dva starija malodobna djeteta, već duže decenija nezaposlen i bez ikakvih prihoda, da je bio borac Armije BiH sa oboljenjem PTSP, dokazani aktivista za ljudska prava, kao i da je u periodu od 2010. godine do 2023. godine bio nezaposlen. Predlaže da ovaj sud usvoji žalbu i ukine pobijano rješenje, te određeno lišenje slobode zamjeni za obavljanje poslova za opće dobro. U prilog svojih tvrdnji dostavlja Uvjerenje Zavoda za zapošljavanje Tuzlanskog kantona broj 21-04-2-63/25 M.Š. od 25.03.2025. godine, Potvrda o statusu Porezne ispostave Tuzla.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda u smislu odredbe članka 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH¹ u svezi sa člankom 18. stavak 2. Zakona o prekršajima, odlučeno je kao u izreci rješenja iz slijedećih razloga:

Iz stanja prvostupanjskog spisa i obrazloženja pobijanog rješenja vidljivo je da je, pravomoćnim i ovršnim prekršajnim nalogom Policijske postaje/stanice Jajce broj: 1090090107 od 01.12.2020. godine, okrivljeniku izrečena novčana kazna u iznosu od 50,00 KM, da je rok za plaćanje te novčane kazne prema istom prekršajnom nalogu bio 8 (osam) dana, te kako okrivljenik nije platio novčanu kaznu u ostavljenom roku niti tražio sudsko odlučivanje u registru novčanih kazni obavezan je na uplatu dodatnih 23.60 KM na ime troškova postupka. Nakon toga, ovlašteni organ je dana 30.01.2023. godine prvostupanjskom sudu dostavio zahtjev za prinudnu naplatu novčane kazne da bi 08.02.2023. godine u postupku izvršenja putem preporučene pošiljke okrivljeniku bila dostavljena opomena za plaćanje novčane kazne i troškova postupka ali da okrivljenik i do dana donošenja pobijanog rješenja nije izvršio plaćanje navedene novčane kazne. Kod takvog stanja stvari pravilnom se pokazuje primjena odredbe članka 105. stavak 1. Zakona o prekršajima od strane prvostupanjskog suda, jer kada se ima u vidu da visina izrečene novčane kazne nije znatna, da je prekršajni nalog kojim se okrivljenik kažnjava novčanom kaznom postalo pravomoćno dana 17.12.2020. godine, dakle da je rok za dobrovoljno plaćanje kazne istekao 16.02.2024. godine, da je proteklo više od godinu dana od roka za plaćanje do dana donošenja prvostupanjskog rješenja, te da okrivljenik u tom roku, a ni uz žalbu, nije priložio konkretne dokaze da nije u mogućnosti platiti izrečenu novčanu kaznu u smislu članka 105. stavak 3. Zakona o prekršajima, onda se i po nalaženju ovog suda lišenje slobode okrivljenika pokazuje kao jedini razuman i efikasan način da se okrivljenik primora da plati iznos na koji je obavezan suglasno stavku 1. navedene zakonske odredbe.

Kako iz prekršajnog naloga proizlazi da je okrivljenik dana 19.08.2020. godine počinio predmetni prekršaj, a upravo prema dokazu iz žalbe, Uvjerenja Zavoda za zapošljavanje Tuzlanskog kantona broj 21-04-2-63/25 M.Š. od 25.03.2025. godine, okrivljenik je bio na evidenciji Zavoda za zapošljavanje od 12.08.2004. godine do 08.04.2010. godine, te potom 08.03.2023. godine i još uvijek na evidenciji, ovaj sud zaključuje da u vrijeme počinjenja prekršaja, pa i u vrijeme pokretanja ovršnog postupka okrivljenik nije imao status nezaposlene osobe, čime ovaj sud nije mogao prihvatiti ni žalbene navode okrivljenika o nezakonitosti pobijanog rješenja isključivo zbog trenutačne nezaposlenosti.

Konačno, ovaj sud nema ovlaštenje da odlučujući o žalbi okrivljeniku dopusti obavljanje poslova za opće dobro ili poslove za dobro lokalne zajednice kao zamjenu za plaćanje novčane kazne, kako se to također predlaže žalbom, pa je ovaj sud temeljem odredbe člana 90. Zakona o prekršajima Federacije BiH odlučio kao u izreci rješenja.

Zapisničar

Sadina Terzić s.r.

Sudac

Davor Kelava s.r.

¹ Službene novine Federacije BiH, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 i 74/20

